

на България, и да си иде въ Росиа. Светославъ не рачилъ да протака работата, та поискалъ много пари за българскити градове да не може да ги откупи византийскій царь. Тогава се подкачила страшна борба между руси и византийци. Светославъ ималъ само 10,000 души руска войска; нъ кога зель да се готви на бой съ Цимисхиа, той събралъ и българска войска; повикалъ и печенъзи и маджаре. Отъ своа страна и Цимисхий се приготвилъ на бой: той натъкмилъ силна войска и нагласилъ флота. Светославъ съ 30,000 души войска стигналъ при Одринъ, нъ византийскій войвода, Варда, налѣтълъ на него, и слѣдъ страшень бой, надвилъ на русити и ги отблъсналъ отъ Одринъ.

Слѣдъ нѣколко врѣме Цимисхий испратилъ флотата си камъ устието на Дунавътъ, а самъ той потеглилъ по сухо за-въ България; съ него имало 15,000 пѣша войска, и 13,000 конница, слѣдъ тѣхъ вървѣла тежка войска съ припаси, съ об-стъпни съчива и съ други работи. Цимисхий, дѣто миналъ, говорилъ, че не иде да приземе България, а отива да освободи българе ти отъ русити! Безъ да му се опре нѣкой, той стигналъ на Прѣславъ. Руси ти се уплашили отъ ненадѣйното дохождане на Цимисхиа, и тутакси му излѣзли на срешта на поланата прѣдъ градътъ. Слѣдъ нѣколко опорити битви, византийцити надвили, втурили се въ градътъ и зели да плѣнетъ царскити дворове. Борисъ, законний владелецъ на България, падналъ въ ръцѣ ти на византийцити, и Цимисхий го приналъ съ честь. Той пакъ говорилъ, че воюва само срешта руский кнезь. Свѣ-нелда съ нѣколко души се исплъзналъ изъ градътъ и побѣг-налъ при Светослава.

Слѣдъ това Цимисхий потеглилъ за-въ Дрѣстъ; всичкити ближни български градове му се прѣдали. Светославъ се гот-вилъ въ Дрѣстъ да посрештне неприателътъ. Цимисхий на-ближилъ, Светославъ излѣзълъ на поланата да го посрештне, и тутакси се подкачилъ страшень бой, който се повтарялъ нѣколко пѣти; най-сетнѣ Цимисхий налѣтълъ на русити и ги вкаралъ въ градътъ.

Тогава Цимисхий захваналъ бърдото надъ Дрѣстъ, на-гласилъ станъ и го обиколилъ съ окопъ: а Светославъ окопалъ всичкий градъ съ дълбокъ ровъ до стѣната. Византийцити държали градътъ обетъпенъ близу три мѣсеца, та русити много теглили отъ гладъ. Най-сетнѣ Светославъ като видѣлъ, че нѣма